

sygn. akt: V K 190 / 20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia **14 czerwca 2021r.**

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSO Adam Radziszewski**

Sędzia: **SSO Piotr Goćławski**

Ławnicy: **Ewa Dominiak**

Anna Więckowska

Marianna Socik

Protokolant: prot. sąd. **Magdalena Lewandowska-Rosa,**

sekr. sąd. **Marlena Sulich,**

sekr. sąd. **Dominika Izdebska,**

prot. sąd. **Aleksandra Pszczółkowska,**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach:

20.11, 10.12, 21.12.2020r. oraz **29.01, 12.02, 29.04 i 31.05.2021r.**

w obecności Prokuratora: **Piotra Prenety** oraz **Grzegorza Łaby**

przy udziale oskarżycieli posiłkowych: **A. G. (1)**

J. G. (1)

J. G. (2)

sprawy:

A. K. (1), urodzonego (...) w **W.**,

syna **T. i H.** z domu **K.**,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 lipca 2019r., w **W.**, przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia **A. G. (2)**, wycelował do niej z broni palnej czarnoprochowej, a następnie oddał kolejno kilka strzałów, powodując pięć ran postrzałowych tułowia i lewego przedramienia, z uszkodzeniem na ich przebiegu organów wewnętrznych w postaci lewego płuca, serca, krezki jelita grubego, wątroby, prawej kopuły przepony oraz tkanki podskórnej i mięśniowej, skutkujące wystąpieniem odmy opłucnowej lewostronnej oraz następowym masywnym krwotokiem wewnętrznym w postaci krwiaków obu jam opłucnowych, dużego krwiaka i tamponady w worku osierdziowym oraz krwotokiem do jamy otrzewnej, czym w konsekwencji spowodował śmierć pokrzywdzonej **A. G. (2)**,

tj. o czyn z art. 148 § 1 kk,

II. w dniu 12 lipca 2019r., w W., przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował pozbawić życia A. G. (1), poprzez wycelowanie w pokrzywdzonego z broni palnej czarnoprochowej i naciśnięcie języka spustowego, a następnie uderzenie nożem o długości ostrza 20cm w okolicy podżebrzowej prawej i prawego podbrzusza, czym spowodował obrażenia w postaci rany klutej w prawym podżebrzu penetrującej w dół i w stronę przyśrodkową z uszkodzeniem pochwki i mięśnia prostego brzucha, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z powodu niezadziałania użytej broni palnej oraz z uwagi na wdrożone właściwe leczenie i udzieloną pokrzywdzonemu pomoc lekarską,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

III. w dniu 12 lipca 2019r., w W., przy ul. (...), dokonał zniszczenia mienia w postaci drewnianego budynku gospodarczego, wewnątrz którego znajdowały się: kosiarka spalinowa, piła spalinowa, kosa elektryczna marki B., dmuchawa do trawy, dziecięcy bujak elektryczny, stół, krzesła, taczka budowlana i pelet opałowy w ilości 1.000kg, a nadto samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), o łącznej wartości 21.400,-zł, w ten sposób, że po uprzednim oblaniu łatwopalną substancją zainicjował pożar, a nadto w pomieszczeniu mieszkalnym użytkowanym przez A. G. (1) zdetonował przyrząd wybuchowy w postaci bomby rurowej, powodując zniszczenie wyposażenia pomieszczenia w postaci umeblowania oraz konstrukcji sufitu podwieszanego, czym działał na szkodę A. G. (2) oraz A. G. (1),

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk,

IV. w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż 12 lipca 2019r., w W., przy ul. (...), bez wymaganego zezwolenia, dokonał wyrobienia przyrządów wybuchowych w postaci bomb rurowych wypełnionych prochem czarnym, w ilości 3 sztuk oraz samodiałowych przyrządów zapalających z zapalnikiem chemicznym w postaci butelek zapalających wypełnionych benzyną i kwasem siarkowym, w ilości co najmniej 3 sztuk, które mogły spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach, a nadto posiadał substancje wybuchowe w postaci: mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu, siarkę, węgiel drzewny i niewielką ilość tlenu krzemu w ilości 83,1g oraz mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu i cukier w ilości 84,6g,

tj. o czyn z art. 171 § 1 kk,

V. w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż 12 lipca 2019r., w W., przy ul. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję oraz istotne części amunicji w postaci naboju sygnałowego kal. 26mm, dwóch naboju karabinowych kal. 7,92mm Mauser, łuskę naboju karabinowego 7,92mm Mauser wraz z nieodstrzeloną spłonką oraz fabrycznego prochu strzelniczego bezdymnego w ilości 1,16g,

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk,

ORZEKA:

I. oskarżonego **A. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 148 § 1 kk, skazuje oskarżonego oraz wymierza mu karę 25 /dwudziestu pięciu/ lat pozbawienia wolności,

II. w ramach czynu zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia, uznaje oskarżonego za winnego tego, iż działając w zamiarze ewentualnym, usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu A. G. (1), poprzez zadanie mu ciosu nożem o długości ostrza około 20cm w okolicę podżebrzową prawą i prawego podbrzusza, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci rany klutej w prawym podżebrzu, penetrującej w dół oraz w stronę przyśrodkową, z uszkodzeniem pochwki i mięśnia prostego brzucha, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, i za tak opisany czyn, na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, skazuje

oskarżonego, zaś na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk, wymierza mu karę 5 /pięciu/ lat pozbawienia wolności,

III. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 288 § 1 kk, skazuje go i wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności,

IV. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 171 § 1 kk, skazuje go i wymierza mu karę 2 /dwóch/ lat i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności,

V. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 263 § 2 kk, skazuje go i wymierza mu karę 1 /jednego/ roku pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk oraz art. 86 § 1a kk orzeka wobec oskarżonego jedną karę łączną w wymiarze 25 /dwudziestu pięciu/ lat pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 12 lipca 2019r. /godz. 12.00/ do dnia 14 czerwca 2021r.,

VIII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody w całości, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. G. (1) kwoty 21.400,-zł /dwadzieścia jeden tysięcy czterysta/, a nadto zasądza od oskarżonego tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, na rzecz pokrzywdzonych:

– A. G. (1) kwotę 60.000,-zł /sześćdziesiąt tysięcy/,

– J. G. (1) kwotę 40.000,-zł /czterdzieści tysięcy/,

– J. G. (2) kwotę 40.000,-zł /czterdzieści tysięcy/.

IX. na podstawie art. 618 § 11 kpk w zw. z § 2 pkt 1, § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K., Kancelaria Adwokacka w W., ul. (...) lok. (...), (...)-(...) W., kwotę 885,60,-zł (osiemset osiemdziesiąt pięć i 60/100), zawierającą należny podatek VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu,

X. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

/ SSO Piotr Goćlowski / / SSO Adam Radziszewski /

/ Ewa Dominiak / / Anna Więckowska / / Marianna Socik /

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 190 / 20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

<p>do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
	<p>A. K. (1)</p>	<p>I. w dniu 12.07.2019r., w W., przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia A. G. (2), wycelował do niej z broni palnej czarnoprochowej, a następnie oddał kolejno kilka strzałów, powodując pięć ran postrzałowych tułowia i lewego przedramienia, z uszkodzeniem na ich przebiegu organów wewnętrznych w postaci lewego płuca, serca, krezki jelita grubego, wątroby, prawej kopuły przepony oraz tkanki podskórnej i mięśniowej, skutkujące wystąpieniem odmy opłucnowej lewostronnej oraz</p>	

następowym masywnym krwotokiem wewnętrznym w postaci krwiaków obu jam opłucnowych, dużego krwiaka i tamponady w worku osierdziowym oraz krwotokiem do jamy otrzewnej, czym w konsekwencji spowodował śmierć pokrzywdzonej A. G. (2)

II. w dniu 12.07.2019r., w W., przy ul. (...), działając w zamiarze ewentualnym, usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu A. G. (1), poprzez zadanie mu ciosu nożem o długości ostrza około 20 cm w okolicę podżebrą prawą i prawego podbrzusza, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci rany klutej w prawym podżebrzu penetrującej w dół oraz w stronę przyśrodkową z uszkodzeniem pochewki i mięśnia prostego brzucha, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni

III. w dniu 12.07.2019r., w W., przy ul. (...), dokonał zniszczenia mienia w postaci drewnianego budynku gospodarczego, wewnątrz którego znajdowały się: kosiarka spalinowa, piła spalinowa, kosa elektryczna marki B., dmuchawa do trawy, dziecięcy bujak elektryczny, stół, krzesła, taczka budowlana i pelet

opałowy w ilości 1.000kg, a nadto samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...), o łącznej wartości 21.400,- zł, w ten sposób, że po uprzednim oblaniu łatwopalną substancją zainicjował pożar, a nadto w pomieszczeniu mieszkalnym użytkowanym przez A. G. (1) zdetonował przyrząd wybuchowy w postaci bomby rurowej, powodując zniszczenie wyposażenia pomieszczenia w postaci umeblowania oraz konstrukcji sufitu podwieszanego, czym działał na szkodę A. G. (2) oraz A. G. (1)

IV. w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż 12.07.2019r., w W., przy ul. (...), bez wymaganego zezwolenia, dokonał wyrobienia przyrządów wybuchowych w postaci bomb rurowych wypełnionych prochem czarnym, w ilości 3 sztuk oraz samodiałowych przyrządów zapalających z zapalnikiem chemicznym w postaci butelek zapalających wypełnionych benzyną i kwasem siarkowym, w ilości co najmniej 3 sztuk, które mogły spowodować niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w wielkich rozmiarach, a nadto posiadał substancje wybuchowe

		<p>w postaci: mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu, siarkę, węgiel drzewny i niewielką ilość tlenku krzemu w ilości 83,1g oraz mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu i cukier w ilości 84,6g</p> <p>V. w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż 12.07.2019r., w W., przy ul. (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał amunicję oraz istotne części amunicji w postaci naboju sygnałowego kal. 26mm, dwóch naboji karabinowych kal. 7,92mm Mauser, łuskę naboju karabinowego 7,92mm Mauser wraz z nieodstrzeloną spłonką oraz fabrycznego prochu strzelniczego bezdymnego w ilości 1,16g,</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. <u>/czyny I – III/</u></p> <ul style="list-style-type: none"> w dniu 12.07.2019r. / ok. godz. 11:00/ Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego Z. N. na zlecenie Urzędu Miasta Stołecznego W. /Urząd D. T./ podjął zaplanowane na ten dzień oględziny zbiornika na nieczystości ciekłe, usytuowanego na nieruchomości przy ul. 	<p>zeznania świadka Z. N.</p> <p>zeznania świadka A. G. (1)</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) /w części/</p> <p>zeznania świadka D. Ł.</p> <p>zeznania świadka M. C.</p> <p>zeznania świadka</p>	<p>k. 103 – 104v</p> <p>k. 931 – 932</p> <p>k. 1056v – 1058</p> <p>k. 159 – 165</p> <p>k. 1043 – 1044</p> <p>k. 178 - 181</p> <p>k. 184 – 185</p> <p>k. 975 – 976</p> <p>k. 1040v – 1043</p> <p>k. 1060v</p> <p>k. 1127 – 1128</p> <p>k. 1138 – 1138v</p>	

<p>(...) w W., przy udziale A. K. (1) oraz A. G. (2) /współwłaścicieli nieruchomości/ - w początkowej fazie prowadzonych oględzin uczestniczył w nich także syn A. A. G., który był w tym czasie ze swoim małym dzieckiem w wieku niemowlęcym, po pewnym zaś czasie odszedł w stronę budynku.</p>	<p>Z. S. materiał poglądowy opinia biegłego z zakresu genetyki sądowej opinia biegłego z zakresu broni i balistyki dokumentacja fotograficzna</p>	<p>k. 124 – 125v k. 1044v – 1045 k. 127 – 128 k. 1045 k. 374 – 375v k. 1071 – 1071v k. 426-428 k. 506 – 520 k. 961 – 971</p>
<ul style="list-style-type: none"> • w trakcie czynności oględzin w pewnym momencie A. K. (1) wycelował w kierunku A. G. (2) z broni palnej czarnoprochowej w obecności Z. N., a następnie oddał do niej kolejno kilku strzałów. 	<p>opinia sądowo-lekarska biegłego z zakresu chirurgii ogólnej protokół oględzin rzeczy wraz z materiałem fotograficznym protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>k.70 – 96 k. 229 k. 1126v – 1128 k. 304 – 310 k. 23 – 50 k. 65 – 95 k. 312 – 315 k. 316 - 319</p>
<ul style="list-style-type: none"> • A. G. (2) podjęła ucieczkę w kierunku A. G. (1), stojącego w tym czasie z dzieckiem pod drzwiami wejściowymi do budynku przy ul. (...) w W., po czym oboje wbiegli do mieszkania – pracowni, należącego do A. G. (2), gdzie A. G. (1) bezskutecznie próbował zablokować drzwi przed nadchodzącym A. K. (2), który po ich otwarciu, bez wchodzenia do środka oddał kolejne strzały do A. G. (2), leżącej już wówczas na podłodze. 	<p> płyta DVD – oględziny miejsca wybuchu i ujawnienia ładunków wybuchowych płyta DVD - oględziny miejsca ujawnienia broni oraz pożar pojazdu dokumentacja fotograficzna wraz z płytą DVD dokumentacja wideo eksperyment procesowy protokół oględzin rzeczy</p>	<p>k. 320 – 327 k. 328 – 333 k. 404 – 411 k. 412v k. 523 – 526 k. 528 – 541 k. 498-503 k. 1137v-1138 k. 825-827 k. 783-794</p>
<ul style="list-style-type: none"> • widząc, iż A. K. (1) wycofał się na podwórze, A. G. (1), w obawie o swoją partnerkę – G. O., która przebywała wówczas w ich mieszkaniu na piętrze, pozostawił na stole 	<p>zeznania świadka P. P. opinia biegłego z zakresu badań materiałów i urządzeń wybuchowych</p>	<p>k. 168 – 173 k. 51 – 55 k. 153 k. 334 – 364</p>

<p>w pracowni matki swoją córkę i wybiegł za A. K. (2), który wycelował do niego z trzymanej w ręku broni, która jednakże nie wypaliła, pomiędzy mężczyznami wywiązała się krótka szarpanina, w trakcie której A. K. (1) wyjął z kieszeni spodni nóż, po czym zadał niź cios A. G. (1) w okolice brzucha, powodując jego zranienie – skutkiem powyższego A. G. (1) uciekł z terenu posesji, wybiegając na ul. (...).</p>	<p>opinia sądowo-psychiatryczna i psychologiczna</p>	<p>k. 56 – 57 k. 67 – 95</p>
<p>• A. K. (1) uniemożliwił opuszczenie posesji Z. N., zabraniając mu nadto wzywania Policji, po czym w jego obecności wyjął kolejny magazynek do rewolweru, a następnie udał się do garażu, skąd zabrał pojemniki z łatwopalną substancją, którą oblał, po czym podpalił drewniany budynek gospodarczy, znajdujący się na terenie posesji przy ul. (...) w W., wewnątrz którego znajdowały się: kosiarka spalinowa, piła spalinowa, kosa elektryczna marki B., dmuchawa do trawy, dziecięcy bujak elektryczny, stół, krzesła, taczka budowlana i pelet opałowy w ilości 1.000kg oraz samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), zaparkowany na ulicy (...) przed wjazdem na terenem w/w nieruchomości. Po wykonaniu powyższych czynności A. K. (1) udał się do środka budynku</p>	<p>opinia biegłego z zakresu pożarnictwa</p>	<p>k. 97 – 98 k. 124 – 125v k. 1044v - 1045</p>
	<p>protokół sądowo-lekarskich oględzin zwłok</p>	<p>k. 127 – 128 k. 1045</p>
	<p>dokumentacja medyczna</p>	<p>k. 155 – 158</p>
	<p>protokół zewnętrznych oględzin zwłok</p>	<p>k. 178 – 181 k. 184 – 185</p>
	<p>protokół oględzin i otwarcia zwłok</p>	<p>k. 975 – 976 k. 1040v – 1043 k. 1127 – 1128</p>
	<p>dokumentacja fotograficzna sekcji zwłok.</p>	<p>k. 1138 – 1138v</p>
	<p>protokół oględzin miejsca wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>k. 312 – 315 k. 316 – 319 k. 320 – 327</p>
	<p>protokół oględzin rzeczy</p>	<p>k. 328 – 333</p>
	<p>zeznania świadka D. Ł.</p>	<p>k. 412v</p>
	<p>zeznania świadka M. C.</p>	<p>k. 428</p>
	<p>protokół z badań wstępnych biegłego z zakresu badań materiałów i urządzeń wybuchowych wraz z materiałem fotograficznym</p>	<p>k. 523 – 526 k. 528 – 541 k. 961 – 971</p>
	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) /w części/</p>	
	<p> płyta DVD z oględzin miejsca wybuchu i ujawnienia ładunków wybuchowych</p>	
	<p> płyta DVD oględzin miejsca ujawnienia broni, pożar pojazdu</p>	

przy ul. (...), gdzie następnie zdetonował w pomieszczeniu użytkowanym przez A. G. (2) przyrząd wybuchowy w postaci bomby rurowej – dwa inne tego typu przyrządy wybuchowe pozostały niezdetonowane w lokalu na piętrze, zajmowanym przez A. G. (1) i G. O..

- w trakcie powyższych czynności, Z. N. wykorzystując nieuwagę A. K. (1), uciekł z terenu posesji na ul. (...), gdzie telefonicznie powiadomił Policję o całym zdarzeniu. Policję wezwiała ponadto Z. S. – osoba postronna, obserwująca przebieg zdarzenia z pobliskiej ul. (...) z K..

- po usłyszeniu niepokojących odgłosów dobiegających z zewnątrz G. O. zeszła ze swojego mieszkania na piętrze na dół, gdzie w pracowni należącej do A. G. (2), którą znalazła leżącą na podłodze pomieszczenia, jak też znalazła na stole swoją córkę, którą zabrała i wybiegła na ulicę wzywając pomocy, tam też spotkała zakrwawionego A. G. (1), po czym oboje zostali zawołani przez Z. N., który udzielił im schronienia w swoim zaparkowanym samochodzie.

- na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze Policji, którzy zastali A. K.

dokumentacja fotograficzna wraz z płytą DVD

dokumentacja wideo eksperyment procesowy

zeznania świadka P. P.

materiał poglądowy

opinia biegłego z zakresu badań materiałów i urządzeń wybuchowych

opinia biegłego z zakresu broni i balistyki

(1) stojącego z bronią na balkonie lokalu na piętrze – na ich polecenie odrzucił on broń, po czym został zatrzymany.

- A. K. (1) w chwili czynu był w stanie w pełni rozpoznać jego znaczenie oraz pokierować swoim postępowaniem.

- obrażenia, których doznał A. G. (1) w wyniku zdarzenia, w postaci rany klutej prawego podżebrza penetrującej w dół oraz w stronę przyśrodkową z uszkodzeniem pochewki oraz mięśnia prostego brzucha skutkowały naruszeniem czynności narządu ciała, trwającym nie dłużej niż 7 dni.

- obrażenia, których doznała A. G. (2) w wyniku zdarzenia tj. w następstwie odniesionych 5 ran postrzałowych, skutkujących następnie jej śmiercią na miejscu zdarzenia:

- uszkodzenie na przebiegu tułowia i lewego przedramienia organów wewnętrznych w postaci lewego płuca, serca, krezki jelita grubego, wątroby, prawej kopuły przepony oraz tkanki podskórnej i mięśniowej, wystąpienie odmy opłucnowej lewostronnej oraz następowego masywnego krwotoku wewnętrznego w postaci krwiaków obu jam opłucnowych, dużego krwiaka i tamponady

w worku osierdziowym oraz krwotoku do jamy otrzewnej.

2. /czyny IV – V/

na skutek podjętych czynności przez przybyłych na miejsce zdarzenia funkcjonariuszy Policji ujawniono, a następnie także ustalenie, że A. K. (1) bez wymaganego zezwolenia:

- dokonał wyrobienia przyrządów wybuchowych w postaci bomb rurowych wypełnionych prochem czarnym, w ilości 3 sztuk oraz samodiałowych przyrządów zapalających z zapalnikiem chemicznym w postaci butelek zapalających wypełnionych benzyną i kwasem siarkowym, w ilości co najmniej 3 sztuk, a nadto posiadał substancje wybuchowe w postaci: mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu, siarkę, węgiel drzewny i niewielką ilość tlenku krzemu w ilości 83,1g oraz mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu i cukier w ilości 84,6g,
- posiadał amunicję oraz istotne części amunicji w postaci naboju sygnałowego kal. 26mm, dwóch naboju karabinowych kal. 7,92mm Mauser, łuskę naboju karabinowego 7,92mm Mauser wraz z nieodstrzeloną spłonką

oraz fabrycznego prochu strzelniczego bezdymnego w ilości 1,16g,			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.II	A. K. (1)	w dniu 12.07.2019r. w W. przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował pozbawić życia A. G. (1), poprzez wycelowanie w pokrzywdzonego z broni palnej czarnoprochowej i naciśnięcie języka spustowego, a następnie uderzenie nożem o długości ostrza 20 cm w okolicy podżebrzowej prawej i prawego podbrzusza, czym spowodował obrażenia w postaci rany klutej w prawym podżebrzu penetrującą w dół i w stronę przyśrodkową z uszkodzeniem pochewki i mięśnia prostego brzucha, skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z powodu niezadziałania użytej broni palnej oraz z uwagi na wdrożone właściwe leczenie i udzieloną pokrzywdzonemu pomoc lekarską	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
nie udowodniono, aby w dniu 12.07.2019r. w W. przy ul. (...), A. K. (1), działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował pozbawić życia A. G. (1), udowodniono natomiast, że A. K. (1), działając w zamiarze ewentualnym, usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu A. G. (1), poprzez zadanie mu ciosu nożem o długości ok. 20 cm w okolicy podżebrową prawą i prawego podbrzusza <u>Udowodnione okoliczności skutkowały zmianą kwalifikacji prawnej czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia.</u>	wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) /w części/ zeznania świadka A. G. (1) opinia sądowo – lekarska biegłego z zakresu chirurgii ogólnej	k. 178 – 181 k. 184 – 185 k. 975 – 976 k. 1040v – 1043 k. 1127 – 1128 k. 1138 – 1138v k. 159 – 165 k. 1043 – 1044 k. 229 k. 1126v – 1128	
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.I-III 1.I-III 1.I-III 1.I-III 1.I-III 1.III 2.IV-V	wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) /w części/ zeznania świadka A. G. (1) zeznania świadka Z. N. zeznania świadków: D. Ł. oraz M. C. zeznania świadka	Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy sądowej w zakresie odnoszącym się do okoliczności zabójstwa A. G. (2), zniszczenia mienia w postaci drewnianego budynku gospodarczego i	

1.I-III	Z. S.	znajdujących się w jego
2.IV-V	zeznania świadka P. P.	wnętrzu przedmiotów oraz
	opinie biegłych	samochodu osobowego
	<u>z zakresu:</u>	marki V. (...) o nr rej. (...),
	- genetyki	a także zdetonowania w
	sądowej,	pomieszczeniu
	- broni i balistyki,	mieszkalnym
	- chirurgii ogólnej,	użytkowanym przez A.
	- badań materiałów	G. (2) przyrzędu
	i urzędzeń	wybuchowego w postaci
	wybuchowych,	bomby rurowej.
	- sądowo lekarskich	Oskarżony konsekwentnie
	ogłędzin i sekcji zwłok,	przyznawał się do
	- pożarnictwa,	powyższych czynów,
	- badania sądowo-	wskazując przy tym, iż
	psychiatrycznego oraz	motywem jego działania
	psychologicznego	był trwający od kilku
		lat pomiędzy nim a A.
		G. (2) konflikt sąsiedzki,
		związany z prawem
		własności nieruchomości
		przy ul. (...) w W.,
		skutkujący tym, iż
		zabójstwo A. G. (2), w
		ocenie oskarżonego, było
		jedynym słusznym oraz
		możliwym rozwiązaniem
		tak zaistniałego sporu.
		Wyjaśnienia oskarżonego
		przede wszystkim są w
		pełni zgodne w tym
		zakresie z zeznaniami
		świadka A. G. (1)
		i Z. N., jak również zostały
		bezsposornie potwierdzone
		pozostałym materiałem
		dowodowym, w tym
		w szczególności opinią
		biegłego z zakresu
		genetyki sądowej,
		z zakresu broni i balistyki
		oraz z zakresu materiałów i
		urzędzeń wybuchowych, a
		także protokołem sądowo
		– lekarskich oględzin
		zwłok.
		Sąd dał wiarę także
		wyjaśnieniom

oskarżonego w tym zakresie, w którym potwierdził on, iż dokonał wyrobu przyrządów wybuchowych w postaci bomb rurowych wypełnionych prochem czarnym oraz samodziiałowych przyrządów zapalających z zapalnikiem chemicznym w postaci butelek zapalających wypełnionych benzyną i kwasem siarkowym, a nadto posiadał substancje wybuchowe w postaci mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu, siarkę, węgiel drzewny i niewielką ilość tlenku krzemu oraz mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu i cukier, a nadto posiadał amunicję i istotne części amunicji – koreluje to z zeznaniami świadków Z. N., D. Ł. oraz M. C., a także materiałem dowodowym w postaci: oględzin miejsca wybuchu i ujawnienia ładunków wybuchowych, oględzin miejsca ujawnienia broni i pożaru pojazdu, dokumentacją fotograficzną i przeprowadzonym eksperymentem procesowym.

W ocenie Sądu wiarygodne są także wyjaśnienia oskarżonego złożone w późniejszym toku postępowania przygotowawczego oraz w

toku rozprawy sądowej, w tej części, w której oskarżony wskazał, iż w dniu zdarzenia miał przy sobie nóż, którym następnie posłużył się, zadając cios A. G. (1) albowiem odpowiada to pozostałemu materiałowi dowodowemu.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego, który w sposób spójny, logiczny oraz adekwatny do stanu emocjonalnego, opisał przebieg zaistniałych wydarzeń, poczynając od okoliczności mających miejsce bezpośrednio przed zdarzeniem, a więc zaplanowanych na dzień 12.07.2019r. oględzin w sprawie zbiornika na nieczystości usytuowanego na nieruchomości przy ul. (...) w W., poprzez okoliczności opisujące przebieg zdarzenia w postaci oddania przez oskarżonego strzałów do A. G. (2) kolejnych strzałów, ucieczki pokrzywdzonego wraz z matką do wnętrza budynku, okoliczności zranienia pokrzywdzonym nożem, jego ucieczki z posesji, aż do chwili schronienia się wraz G. O. i ich dzieckiem w samochodzie Z. N.. Sąd dając wiarę zeznaniom pokrzywdzonego miał na uwadze, iż korespondują one z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym przede wszystkim zeznaniami

świadka Z. N., G. O. oraz częściowymi wyjaśnieniami samego oskarżonego A. K. (1). Zeznania pokrzywdzonego są w pełni konsekwentne co do istoty zdarzeń mających miejsce w dniu 12.07.2019r., na terenie posesji przy ul. (...), zaś rozbieżności i nieścisłości w ich treści, ujawnione pod wpływem stresu lub emocji, także z upływem czasu, w toku przesłuchań w trakcie śledztwa, jak też postępowania sądowego, nie noszą cech istotności, przez co pozostają bez wpływu na ocenę wiarygodności pokrzywdzonego, jako jednego z istotnych osobowych źródeł dowodowych co do przebiegu zdarzenia, a w konsekwencji bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Uwzględnić także należało, jak wskazano wyżej, oczywiste okoliczności emocjonalne towarzyszące pokrzywdzonemu, który był świadkiem śmierci matki, jak też związane z bezspornie wytworzonym w toku zdarzenia poczuciem zagrożenia dla życia lub zdrowia także samego pokrzywdzonego jak i innych osób mu bliskich, tj. partnerki i dziecka.

Sąd dał wiarę zeznaniom Z. N. - zdaniem Sądu w pełni obiektywnego świadka – Powiatowego Inspektora Nadzoru

Budowlanego, wykonującego w dniu zdarzenia na terenie nieruchomości przy ul. (...) w W. oględziny zbiornika na nieczystości ciekłe, który przez cały tok postępowania konsekwentnie opisywał przebieg zdarzenia, w tym w szczególności wskazał, iż był naocznym świadkiem sytuacji, gdy oskarżony A. K. (1) wycelował w kierunku A. G. (3) z broni palnej, oddając do niej kolejno kilka strzałów, ugodził A. G. (1) schowanym uprzednio za paskiem spodni nożem oraz zainicjował pożar, podpalając, po uprzednim oblaniu łatwopalną substancją, drewniany budynek gospodarczy, a następnie także samochód pokrzywdzonych. W ocenie Sądu, zeznania świadka są w pełni spójne i logiczne oraz całkowicie zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, zwłaszcza z zeznaniami świadka A. G. (1) oraz częściowymi wyjaśnieniami oskarżonego A. K. (1). Ponadto świadek Z. N. jest osobą obiektywną, obcą bowiem zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonego, przez co nie mającą powodów, by bezpodstawnie obciążać oskarżonego, poprzez złożenie zeznań potwierdzających wersję pokrzywdzonego. Świadek nie jest więc osobą zainteresowaną

konkretnym rozstrzygnięciem, zaś z uwagi na okoliczności zdarzenia, jego zeznania stanowią główne osobowe źródło dowodowe w sprawie – jako osoby towarzyszącej w całej rozciągłości czasowej sprawczym działaniom oskarżonego. .

W ocenie Sądu, zeznania tych świadków są w pełni zgodne spójne oraz logicznie nawiązują do okoliczności zdarzenia, którego nie byli bezpośrednimi świadkami, lecz zjawili się na jego miejscu w bezpośrednim następstwie czasowym, zastając sytuację adekwatną do wersji pokrzywdzonego A. G. (1), świadka Z. N., czy też świadka Z. S., jak też samego oskarżonego, którego zatrzymania dokonali. Opis osób oraz zdarzeń zastanych przez świadków po przybyciu na teren nieruchomości przy ul. (...) stanowi logiczne następstwo okoliczności faktycznych zdarzenia ustalonych przez Sąd. D. Ł. oraz M. C. są funkcjonariuszami Policji, zatem osobami obcymi zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonych, nie mającymi powodów, by bezpodstawnie obciążyć A. K. (1). Obdarzając zeznania tych świadków walorem wiarygodności, Sąd miał też na uwadze, iż korespondują one również

w pełni z nieosobowymi elementami materiału dowodowego, takimi jak oględziny miejsca zdarzenia lub rzeczy, czy także opiniami biegłych z zakresu badań materiałów i urządzeń wybuchowych oraz z zakresu broni i balistyki.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. S. – zdaniem Sądu w pełni obiektywnego świadka – która w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku rozprawy sądowej konsekwentnie opisywała przebieg znanych jej okoliczności zdarzenia, w tym wskazała, iż w dniu 12.07.2019r., ok. godz. 11:00, spacerując z psem ulicą (...) w kierunku ul. (...) w W., będąc w pobliżu budynku przy ul. (...), usłyszała strzały, a następnie krzyki kobiety. Ponadto bezspornie stwierdziła, że w trakcie zawiadamiania Policji, zauważyła dwóch wychodzących z budynku przy ul. (...) mężczyzn /w wieku, który określiła na ok. 60 lat oraz 40 lat/, przy czym starszy z nich trzymał w ręku przedmiot przypominający karabin, natomiast młodszy zaczął w pewnym momencie uciekać. W toku rozprawy sądowej świadek rozpoznała oskarżonego A. K. (1) jako starszego z mężczyzn, którego wówczas widziała.

W swoich zeznaniach odniosła się także do zdarzenia dotyczącego pożaru samochodu. W ocenie Sądu, zeznania świadka znajdują odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym, zwłaszcza w zeznaniach innych świadków. Nadto świadek Z. S., jest osobą obcą bowiem zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonych, przez co nie mającą powodów, by bezpodstawnie obciążać oskarżonego lub być zainteresowaną konkretnym rozstrzygnięciem sprawy. Zeznania świadka stanowią więc istotne osobowe źródło dowodowe w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, funkcjonariusza Policji, który zeznał, iż brak udział w przeszukaniu budynków znajdujących się przy ul. (...) w W.. Wskazał, m.in. iż w toku dokonywania przedmiotowego przeszukania, ujawniono miejsce po wybuchu nieznanego przedmiotu ze śladami okopceń oraz śladami uszkodzeń mechanicznych, a nadto znaleziono magistralę elektryczną, trzy bomby rurowe, naczynia z substancjami chemicznymi, zapalarkę elektryczną, dwie butelki z substancjami

zapalającymi oraz nabój sygnałowy.

Ustalenia powyższych opinii oraz rzetelność i pełność zawartych w nich informacji, pozwoliły zweryfikować wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1), zeznania pokrzywdzonego A. G. (1), a także pozostałych świadków zdarzenia oraz treść dowodów w postaci dokumentów z szeregu przeprowadzonych czynności postępowania w zakresie okoliczności sprawy, stanowiących podstawę ustalonego stanu faktycznego. Sąd uznał przedmiotowe opinie jako pełne, rzetelne oraz nie zawierające w swojej treści jakichkolwiek sprzeczności. Biegli w swoich dziedzinach dysponowali odpowiednią wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym. Dowody należące do kategorii dowodów obiektywnych.

Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność dokumentów w postaci: materiałów poglądowych, śladów kryminalistycznych, fotografii, protokołów oględzin zewnętrznych zwłok, oględzin i otwarcia zwłok, rzeczy, miejsca wraz z płytami DVD oraz zapisu przeprowadzonego eksperymentu procesowego albowiem

		zostały one sporządzone przez osoby o właściwych kwalifikacjach oraz w oparciu o obowiązujące procedury i przepisy prawa. Są to dowody należące do kategorii dowodów obiektywnych.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.II	wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1)	W ocenie Sądu niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego złożone na wczesnym etapie postępowania przygotowawczego, w części, w której oskarżony zasłaniał się niepamięcią użycia noża, a następnie ugodzenia nim pokrzywdzonego A. G. (1), albowiem pozostaje to w sprzeczności z pozostałymi wyjaśnieniami samego oskarżonego, w których następnie okoliczności tej już nie kwestionował. W ocenie Sądu takie stanowisko oskarżonego, miało stanowić przyjętą przez niego linię obrony, ukierunkowaną na uniknięcie, ewentualnie zmniejszenie odpowiedzialności karnej w tym zakresie.	

		Pozostałe zgromadzone w sprawie dowody, w tym ze źródeł osobowych nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie zarzutów przedstawionych oskarżonemu.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania <u>zgodna z zarzutem</u>	I., III., IV., V.	A. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>I. <u>odnośnie pkt I wyroku</u></p> <p>W odniesieniu do czynu przypisanego w pkt I wyroku, analiza materiału dowodowego i poczynione ustalenia faktycznie, pozwoliły przyjąć bezspornie, że swoim działaniem oskarżony A. K. (1), wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 148 § 1 kk, tj. przestępstwa zabójstwa.</p> <p>Dokonanie przestępstwa zabójstwa następuje bowiem w chwili zaistnienia skutku w postaci śmierci drugiego człowieka, przy czym</p>			

warunkiem odpowiedzialności jest ustalenie związku przyczynowego między zachowaniem sprawcy / działaniem lub zaniechaniem/, a śmiercią człowieka. Przepięstwo zabójstwa jest przy tym przestępowem umyślnym, które można popełnić w zamiarze bezpośrednim /gdy sprawca chce popełnić czyn zabroniony i bezpośrednio do tego zmierza/ lub ewentualnym /gdy co prawda sprawca nie chce popełnić czynu zabronionego, ale przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi/.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że wina i sprawstwo A. K. (1), nie budzą najmniejszych wątpliwości Sądu i są ewidentne, albowiem wynikają one z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Świadczą o tym, w szczególności: przeprowadzona sekcja zwłok, protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok, zeznania świadków będących na miejscu zdarzenia /A. G. (1), Z. N./, a także złożone w tym zakresie wyjaśnienia samego oskarżonego, który w sposób konsekwentny przez cały

tok postępowania
niniejszej sprawy
przyznawał się do
zarzucanego mu czynu
zabójstwa A. G. (2).
Ze wszystkich tak
wskazanych dowodów
wprost wynika, że
oskarżony A. K. (1),
umotywowany konfliktem
dotyczącym
nieruchomości przy ul. (...)
w W., który nawarstwiał
się, w przeświadczeniu
oskarżonego, na skutek
prowadzonych przez A. G.
(2) i osoby jej bliskie,
często wbrew woli i wiedzy
oskarżonego, porządków
bądź prac remontowych
powyższej nieruchomości
– podjął się rozwiązania
istniejącego sporu /w
jego ocenie w jedyny
słuszny i możliwy sposób/,
poprzez zabójstwo A. G.
(2) za pomocą broni
palnej. Zabierając zatem ze
sobą zakupioną wcześniej
i sprawną broń palną,
zaopatrzoną dodatkowo w
dodatkowy magazynek /
bębenek/ na miejsce
czynności, którą miał na
terenie posesji prowadzić
Inspektor Nadzoru
Budowlanego, a w której
miała uczestniczyć, jako jej
inicjatorka – A. G. (2),
a następnie podejmując
decyzję o jej użyciu wobec
pokrzywdzonej, poprzez
wystrzelenie całości
jednego z magazynków
bębenkowych, oskarżony
z całą pewnością miał
świadomość, że takie
zachowanie może wywołać
nieodwracalny skutek w
postaci śmierci A. G.

(2), gdyż jest to wiedza o charakterze podstawowym oraz powszechnym dla każdego człowieka, nie wymagająca żadnych skomplikowanych procesów myślowych czy wiedzy specjalistycznej. A. K. (1) mimo tego, nie odstąpił od zamierzonego celu, godząc się z jego wszelkimi skutkami, wykazując się nadto wręcz konsekwencją w jego realizacji, wyrażoną faktem oddania strzałów do pokrzywdzonej także już po podjętej przez nią próbie ucieczki do budynku. Pozbawiając życia A. G. (2), oskarżony zatem działał umyślnie, a przy tym z zamiarem bezpośrednim. O postaci zamiaru świadczą okoliczności zdarzenia, w szczególności sposób działania oskarżonego – rodzaj użytego środka /broń palna czarnoprochowa/, ilość oddanych do pokrzywdzonej strzałów oraz okolice ciała, w które oskarżony wycelował broń. U pokrzywdzonej stwierdzono pięć ran postrzałowych tułowia i lewego przedramienia z uszkodzeniem na ich przebiegu organów wewnętrznych w postaci lewego płuca, serca, krezki jelita grubego, wątroby, prawej kopuły przepony oraz tkanki podskórnej i mięśniowej, skutkujące wystąpieniem odmy opłucnowej

lewostronnej oraz następowym masywnym krwotokiem wewnętrznym w postaci krwiaków obu jam opłucnowych, dużego krwiaka i tamponady w worku osierdziowym oraz krwotokiem do jamy otrzewnej. Oddane przez A. K. (1) strzały nie były przypadkowe, będące wynikiem lekkomyślnego lub nieostrożnego działania, zmierzającego do nastraszenia pokrzywdzonej, lecz stanowiły swoisty wyraz wyładowania na niej złości, za doznane, w ocenie oskarżonego, ze strony A. G. (2) krzywdy. Wobec powyższego, uznać należało, że pomiędzy zachowaniem A. K. (1) a skutkiem w postaci śmierci A. G. (2), zachodzi oczywisty bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy, albowiem w świetle ujawnionych okoliczności, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości ustalenie, że oskarżony chciał pozbawić życia pokrzywdzoną i plan swój zrealizował. Sąd stwierdził zatem, że oskarżony A. K. (1) dokonał wszystkich czynności realizujących znamiona zbrodni zabójstwa z art. 148 § 1 kk. Zaznaczyć należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dostarczył ponadto argumentów za przyjęciem, iż motywem działania oskarżonego A. K. (1) była jego faktyczna niemożność pogodzenia

się z treścią rozstrzygnięć sądów cywilnych, przyznających A. G. (2) własność części nieruchomości przy ul. (...). Oskarżony dotknięty został poczuciem głębokiej niesprawiedliwości, związanej z tym, iż organy i urzędy państwowe nie podzielały jego stanowiska w zakresie uregulowań praw osób zgłaszających roszczenia co do przedmiotowej nieruchomości. W zaistniałej zaś sytuacji, każdą formę wykonywania przez pokrzywdzoną lub jej rodzinę przynależnych jej praw odnośnie nieruchomości, czy choćby zwykłe prace porządkowe, odbierał jako formę złośliwości, szykany, krzywdy lub ostentacyjnego nieliczenia się z jego zdaniem. Zauważyć należy, iż żaden z przytaczanych przez oskarżonego przykładów takich zachowań pokrzywdzonej, w tym choćby treść przedłożonych wiadomości SMS, zdaniem Sądu, nie spełniał kryteriów działań uprzykrzających oskarżonemu życie, utrudniających mu wykonywania prawa własności lub wręcz złośliwości. Wyrazić wręcz należy pogląd, iż każde działanie pokrzywdzonej było przez oskarżonego kwestionowane „co do zasady”, jako wymierzone przeciwko niemu. Sąd

ustalił zatem ponad wszelką wątpliwość, iż faktycznie genezy zdarzenia z dnia 12.07.2019r. upatrywać należy w konflikcie sąsiedzkim, który jednakże nie nosił obiektywnych cech konfliktu intensywnego lub o znacznym natężeniu. Był to jednakże konflikt, który powodował u oskarżonego narastającą frustrację, skutkującą wreszcie przekonaniem, iż jedynym sposobem jego ostatecznego rozwiązania jest fizyczne wyeliminowanie A. G.

(2). Ocena stanu psychicznego oskarżonego przeprowadzona w formie opinii sądowo – psychiatrycznej i psychologicznej, której konkluzją było stwierdzenie braku jakichkolwiek wątpliwości co do pełnej poczytalności oskarżonego w chwili czynu, nie budzi zastrzeżeń Sądu i została przez biegłych przeprowadzona wyczerpująco oraz wnikliwie. Sąd nie podzielił zatem z powyższych względów zastrzeżeń obrońcy oskarżonego, których artykulacją była wątpliwość co do braku zastosowania kwalifikacji prawnej czynu z art. 148 § 4 kk, tj. uprzywilejowanego typu przestępstwa zabójstwa, popełnionego pod wpływem silnego

wzburzenia /zabójstwo z afektu/. W orzecznictwie i piśmiennictwie wielokrotnie wskazywana była istota stanu silnego wzburzenia /afektu fizjologicznego/, jako takiego stanu sprawcy, w którym przeżywane przez niego emocje, wynikłe ze szczególnej sytuacji motywacyjnej, ograniczają kontrolną funkcję intelektu. Zaznaczyć też trzeba, iż stan silnego wzburzenia może skutkować kwalifikacją prawną z art. 148 § 4 kk jedynie w przypadku usprawiedliwionym okolicznościami o takim obiektywnie charakterze, że mogą wywołać z moralnego oraz społecznego punktu widzenia pewnego rodzaju zrozumienie dla zachowania sprawcy, skutkujące znacznie mniejszym społecznym potępieniem czynu godzącego w najwyższe dla człowieka dobro, czyli życie ludzkie. Sąd Okręgowy nie kwestionuje w kryteriach niniejszej sprawy, iż u oskarżonego narastał stan frustracji, pewnej bezradności i głębokiego poczucia krzywdy, którego sprawcą i zarazem adresatem była A. G. (2), jednakże w żadnym wypadku nie można przyjąć, by spełniona była przesłanka działania w stanie silnego wzburzenia. U oskarżonego nie

doszło do żadnego niekontrolowanego wybuchu emocji, należy wskazać, iż wręcz metodycznie przygotowywał się do realizacji podjętej decyzji pozbawienia życia pokrzywdzonej. Nawet, jak sam wyjaśnił, zabierając broń w dniu zdarzenia, nie był pewien, czy zabije A. G. (2) akurat „tego dnia”. Zasadą jest, iż w przypadku długotrwałego konfliktu, takiego jaki miał miejsce pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzoną, należy mieć na uwadze całokształt okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu, iż długotrwałość konfliktu nie jest jednoznaczna z długotrwałością afektu, który z zasady jest krótkotrwały i wywoływany określonym bodźcem. Należy też uwzględnić, co wskazał m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 07 czerwca 1974r., (IV KR 87/74, OSNKW 1974, nr 12, poz. 228), czy do powstania konfliktu w znacznym stopniu nie przyczynił się sam sprawca czynu. Pozostałe elementy przygotowań do realizacji zamierzonego planu, takie jak zdobycie broni, skonstruowanie ładunków wybuchowych, czy też przygotowanie substancji zapalającej, wskazują na chłodną kalkulację oskarżonego, motywowaną chęcią

zemsty i wyrządzenia jak największej szkody lub krzywdy pokrzywdzonej oraz jej bliskim. Podkreślić też należy, iż u oskarżonego brak jest typowego dla sprawców czynów o charakterze afektywnym poczucia żalu lub skruchy z powodu popełnienia danego czynu, połączonego z zanikiem negatywnych emocji, stanowiących źródło jego popełnienia. Zachowanie oskarżonego w toku całego przewodu sądowego wskazywało zaś, iż do chwili obecnej uważa pokrzywdzoną za zasadniczo winną doprowadzenia do tak dramatycznego zdarzenia, siebie zaś niejako za ofiarę całej tej sytuacji. Z uwagi na treść opinii biegłych psychiatrów oraz psychologa wykluczyć należy w przypadku oskarżonego także działanie o podłożu afektu patologicznego, które zresztą w takim przypadku należałoby oceniać w kryteriach art. 31 kk, nie zaś art. 148 § 4 kk.

II. odnośnie pkt III i IV wyroku

Analiza i ocena całego zgromadzonego materiału dowodowego, daje pełne podstawy do uznania, że oskarżony A. K. (1) swoim zachowaniem wypełnił również znamiona czynu zabronionego

z art. 171 § 1
kk, tj. przestępstwa
wytwarzania i posiadania
niebezpiecznych środków,
a następnie, posługując
się, m.in. wyrobionymi
przez siebie przyrządami
wybuchowymi,
zrealizował także
przestępstwo zniszczenia
mienia określone w art.
288 § 1 kk.

Odnosząc się zatem do
przestępstwa z art. 171
§ 1 kk, wskazać należy,
iż zachowanie sprawcy
tego typu występku polega
m.in. na wyrabianiu czy
też posiadaniu, wbrew
wymaganemu zezwoleniu,
substancji wybuchowych
lub przyrządów
wybuchowych, które mogą
sprowadzić
niebezpieczeństwo dla
życia lub zdrowia wielu
osób lub mienia w wielkich
rozmiarach. Przyjmuje
się, że wyrażenie
„posiadania” obejmuje
swym zakresem świadome
i faktyczne dysponowanie
danym przedmiotem lub
też substancją, zaś
„wyrabianie” oznacza
produktowanie danego
przedmiotu z
jednostkowych
elementów, celem
uzyskania jego ostatecznej
wersji o określonych
właściwościach.

A. K. (1), jak sam wyjaśnił,
jest osobą czytaną,
interesującą się wieloma
dziedzinami życia, a
zatem mogącą posiadać
stosowną wiedzę i

umiejętności w zakresie konstrukcji ładunków wybuchowych. Oskarżony zasadniczo przyznał się do zarzucanego mu czynu, nie kwestionując okoliczności skonstruowania przyrządów wybuchowych w postaci bomb rurowych wypełnionych czarnym prochem oraz samodiałowych przyrządów zapalających z zapalnikiem chemicznym, opisując dokładnie, chociażby w toku postępowania przygotowawczego, sposób wytworzenia przedmiotowych ładunków. Wykorzystując elementy składowe, takie jak: stalowe rurki, zaślepki, przewód elektryczny, proch czarny, a nadto butelki, benzynę i kwas siarkowy, A. K. (1) wyprodukował powyższe przedmioty wybuchowe, a zatem nie ulega wątpliwości, iż swoim działaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 171 § 1 kk - w tym przypadku polegającego na wyrobieniu, bez wymaganego zezwolenia, przyrządów wybuchowych. Ponadto, w toku przeprowadzonych oględzin miejsca zdarzenia, ujawniono w użytkowanych wyłącznie przez oskarżonego pomieszczeniach substancje chemiczne, zaś oskarżony nie zaprzeczył, aby przedmioty te należały do niego.

Powyższe okoliczności, w powiązaniu z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym, zwłaszcza zeznaniami funkcjonariuszy Policji, w tym P. P., oraz opiniami biegłych z Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego z zakresu badań chemicznych oraz badań materiałów i urządzeń wybuchowych, wykazały w tym zakresie w sposób niezaprzeczalny winę i sprawstwo oskarżonego A. K. (1), wskazując jednocześnie, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizował ponadto znamię czynu z art. 171 § 1 kk w postaci posiadania substancji wybuchowych / mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu, siarkę, węgiel drzewny i niewielką ilość tlenku krzemu w ilości 83,1g oraz mieszaniny pirotechnicznej zawierającej azotan potasu i cukier w ilości 84,6g/. W treści sporządzonych opinii, biegli stwierdzili, że ujawnione materiały wybuchowe mogłyby stworzyć zagrożenie dla życia lub zdrowia innych osób.

Powyższe rozważania należy ponadto przenieść także na grunt zarzuconego oskarżonemu czynu

z art. 288 § 1 kk, tj. przestępstwa zniszczenia rzeczy, albowiem A. K. (1) nie ograniczył się w swoim działaniu jedynie do wyrobienia przyrządów wybuchowych, lecz następnie dokonał ich użycia. Zważyć należy, iż w dniu 12.07.2019r. przy ul. (...) w W., oskarżony posłużył się skonstruowaną uprzednio bombą rurową, tj. zdetonował ją, powodując w konsekwencji zniszczenie wyposażenia w postaci umeblowania oraz konstrukcji sufitu podwieszanego w pomieszczeniach należących do A. G. (2), wypełniając zatem znamiona czynu z art. 288 § 1 kk.

W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że zniszczenie rzeczy może przybierać formę jej całkowitego unicestwienia, nieodwracalnego pozbawienia jej właściwości, charakterystycznych dla rzeczy określonego rodzaju, do których ją zaliczano, bądź też jej uszkodzenia, przy którym niemożliwym jest przywrócenie jej do stanu poprzedniego, przy czym przestępstwo zniszczenia rzeczy może być popełnione tylko umyślnie. W realiach całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, iż A. K. (1)

działał z winy umyślnej, z zamiarem bezpośrednim, w sposób przemyślany, na co wskazują chociażby wyjaśnienia samego oskarżonego oraz zeznania świadków będących na miejscu zdarzenia. Ponadto, w dniu zdarzenia, oskarżony, po wcześniejszym oblaniu łatwopalną substancją i zainicjowaniu pożaru, dokonał również zniszczenia mienia w postaci samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) oraz drewnianego budynku gospodarczego, wewnątrz którego znajdowały się liczne przedmioty gospodarcze /kosiarka spalinowa, piła spalinowa, kosa elektryczna marki B., dmuchawa do trawy, dziecięcy bujak elektryczny, stół, krzesła, taczka budowlana i pelet opałowy w ilości 1.000kg/, co także mając na względzie powyższe, skutkuje bezspornym uznaniem, że oskarżony A. K. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 288 § 1 kk.

III. odnośnie pkt V wyroku

Rozważania Sądu, w zakresie zachowań oskarżonego A. K. (1), przy uwzględnieniu zgromadzonego materiału dowodowego, skutkują nadto oczywistym uznaniem, iż oskarżony swoim działaniem

wypełnił także znamiona czynu zabronionego określonego w treści art. 263 § 2 kk, penalizującego posiadanie broni palnej lub amunicji bez wymaganego zezwolenia. W realiach niniejszej sprawy, Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony, nie później niż w dniu 12.07.2019r., posiadał amunicję oraz istotne części amunicji w postaci naboju sygnałowego kal. 26 mm, dwóch naboń karabinowych kal. 7,92 mm Mauser, łuski naboju karabinowego 7,92 mm Mauser wraz z nieodstrzeloną spłonką oraz fabrycznego prochu strzelniczego bezdymnego w ilości 1,16 g., na których posiadanie wymagane jest zezwolenie. Znajduje to jednoznaczne odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, w szczególności zaś wynika z treści opinii z przeprowadzonych badań z zakresu broni i balistyki.

#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania <u>niezgodna z zarzutem</u>	II.	A. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zmiana kwalifikacji prawnej w przypadku czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt II aktu oskarżenia, a następnie przypisanego w pkt II wyroku, nastąpiła poprzez wyeliminowanie z opisu czynu oraz jego kwalifikacji przestępstwa z art. 148 § 1 kk, bowiem na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym treści opinii sądowo – lekarskiej biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, nie można, zdaniem Sądu, przyjąć w sposób niebudzący wątpliwości, iż zamiarem oskarżonego A. K. (1) było pozbawienie życia A. G. (1). W ocenie oskarżyciela publicznego działanie oskarżonego mające realizować czyn usiłowania zabójstwa A. G. (1), przy działaniu z zamiarem bezpośrednim w tym zakresie, wynikać miało z konkretnych działań sprawczych, oskarżonego, polegających na wycelowaniu broni w kierunku pokrzywdzonego i naciśnięcie spustu, przy czym jednakże broń wówczas nie wypaliła, a następnie zadanie pokrzywdzonemu ciosu w okolice brzucha, posiadany przy sobie nożem. Sąd analizując ujawniony w sprawie materiał dowodowy uznał, iż dowodami, których szczegółowa analiza pozwoliła na

rozstrzygnięcie w
powyższym zakresie są:
wyjaśnienia oskarżonego,
zeznania świadków A. G.
(1) oraz Z. N., jak też opinia
biegłego lekarza chirurga.
W kwestii użycia broni
palnej wobec A. G. (1),
zeznania pokrzywdzonego
oraz świadka Z. N.
są spójne i wskazują
na fakt, iż oskarżony
wycelował broń w
kierunku pokrzywdzonego
i nacisnął spust,
jednakże broń wówczas
nie wypaliła. Oskarżony
powyższą okoliczność
potwierdzał w toku
całego postępowania w
przedmiotowej sprawie,
pewną modyfikację
natomiast jego wyjaśnień
można dostrzec odnośnie
oceny powyższej
okoliczności /braku
wyrzutu/. W toku
pierwszych wyjaśnień
oskarżony stwierdził, że
broń nie wypaliła, bo „to
był ten niewypał pewnie”,
wcześniej stwierdzając,
ze nie liczył strzałów
oddanych do A. G.
(2). W ostatnich zaś
wyjaśnieniach na etapie
postępowania
przygotowawczego
stwierdził, iż „wiedziałem
i nie wiedziałem, że
ten bęben był pusty –
ja w sumie strzelałem
do G. tyle razy, aż
wyczerpała się amunicja,
tzn. aż strzały przestały
padać”. Wskazał ponadto,
co w dalszym toku
postępowania
konsekwentnie
podtrzymywał, iż nie miał

nigdy zamiaru zabicia A. G. (1), którego chciał tylko nastraszyć i w ten odwieść od próby zaatakowania go. W ocenie Sadu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy faktycznie nie dał podstaw do przyjęcia, iż oskarżony obejmował jakąkolwiek formą zamiaru zabójstwo A. G. (1). Należy zaznaczyć, iż z wyjaśnień oskarżonego wynika, iż nie traktował tego pokrzywdzonego jako źródła swoich problemów, a wręcz odnosił się do niego w sposób lekceważący. Ujawnione powyżej okoliczności, także przy uwzględnieniu dość niespójnych wyjaśnień oskarżonego, nie pozwalają zatem wykluczyć wersji, w której oskarżony miał jednak pełną świadomość, iż oddanie skutecznego strzału w kierunku A. G. (1) nie było możliwe z uwagi na brak sprawnych nabojeów. Nawet bowiem przyjmując, iż jeden z nabojeów był wadliwy, co wykazuje opinia biegłego z zakresu broni i balistyki /w jednym z kominków bębena ujawniono miseczkę odpalonego kapiszona/, należy odnieść się do tych wyjaśnień oskarżonego z toku śledztwa, w których wskazał, iż strzały do A. G. (2) oddawał do momentu, gdy przestały padać, tj. wyczerpała się amunicja. Nie jest także możliwym ustalenie, od

której komory rozpoczęte było oddawanie strzałów, tj. którym z kolei był ewentualny niewypał, co również nie pozwala na jednoznaczne odrzucenie stwierdzenia, iż oskarżony w swoim mniemaniu zużył całą zawartość bębenka, strzelając do A. G. (2), zatem z pełną świadomością oddał „pusty” strzał w kierunku A. G. (1). Powyższą kwestię, jako ten element materiału dowodowego, do którego należało zastosować zasadę określoną w art. 5 § 2 kpk, należało zatem rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego. Brak stwierdzonego zamiaru zabójstwa A. G. (1) należało zatem, w ocenie Sądu, odnieść zatem do następnego etapu zaistniałego zdarzenia, w przebiegu którego doszło do zranienia nożem A. G. (1) przez oskarżonego. Charakter obrażeń pokrzywdzonego, dynamiczna sytuacja, w której doszło do ich powstania, jak też charakterystyka użytego przez oskarżonego narzędzia /nóż ze stosunkowo długim ostrzem/, zdaniem Sądu pozwala przyjąć, iż motywem działania oskarżonego było przede wszystkim odparcie ataku pokrzywdzonego, zmiernego do powstrzymania lub obezwładnienia oskarżonego. Sposób

użycia noża nie wskazuje na chęć zadania pokrzywdzonemu bezpośredniego ciosu przez oskarżonego jako osobę atakującą. Jednakże użycie go w dynamicznej sytuacji, przy bezpośrednim kontakcie obu mężczyzn, obiektywnej przewadze fizycznej pokrzywdzonego, jak też przy uwzględnieniu, iż parametry użytego noża nosiły w sobie oczywiste cechy narzędzia mogącego wyrządzić istotną krzywdę drugiej osobie, musiały, zdaniem Sądu, skutkować przyjęciem, iż w zaistniałej sytuacji oskarżony działał w zamiarze ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu A. G. (1). Oczywistym jest, iż rodzaj użytego narzędzia i sposób jego użycia, może świadczyć o zamiarze zabójstwa, jednakże w ocenie Sądu, należy zawsze odnosić się do innych okoliczności popełnionego czynu, w tym zachowania sprawcy do otoczenia, jego zachowania przed i po dokonaniu czynu oraz stosunek do pokrzywdzonego, bowiem dopiero ich całokształt umożliwia ustalić w sposób prawidłowy jaki był faktyczny zamiar sprawcy. W realiach przedmiotowej sprawy, oskarżony A. K. (1) w zasadzie nie kwestionował ugodzenia pokrzywdzonego A. G. (1) nożem w okolice brzucha, niemniej jednak, w

przeciwieństwie chociażby do przypisanego mu czynu z pkt. I wyroku, a więc zabójstwa A. G. (2), stanowczo podkreślał, iż jego zamiarem w przypadku pokrzywdzonego A. G. (1) nie było spowodowanie jego śmierci, a jedynie nastraszenie go. Uwzględniając zatem wszystkie elementy zaistniałego zdarzenia, w tym ilość zadanych A. G. (1) ciosów, siłę ich użycia, jak również ich umiejscowienie, a także zachowanie oskarżonego do pokrzywdzonego w powiązaniu z pozostałymi uczestnikami zdarzenia, Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie oskarżonego nie wyczerpuje znamion czynu zabronionego określonego w art. 148 § 1 kk. Sąd przyjął, iż gdyby oskarżony rzeczywiście chciał pozbawić życia pokrzywdzonego A. G. (1), to mógł zrobić to na wcześniejszym etapie zdarzenia, w momencie chociażby dokonywania zabójstwa A. G. (2), czy też mógł choćby skorzystać z posiadanego przy sobie drugiego magazynka bębnowego. Dlatego też, Sąd rozstrzygając sprawę, w zakresie zarzucanego oskarżonemu A. K. (1) czynu zabronionego w pkt II aktu oskarżenia, uwzględniając opinię sądowo – lekarską biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, uznał,

<p>iż oskarżony, nie dopuścił się przestępstwa usiłowania zabójstwa, zaś jego działanie wypełnia znamiona czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk tj. usiłowania spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego.</p>			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	1.7. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
A. K. (1)	I., II., III., IV.,V. VI. VIII.		<p>dotyczące oskarżonego oraz poszczególnych przypisanych mu czynów przesłanki z art. 53 kk:</p> <p><u>okoliczności działające na niekorzyść oskarżonego / łącznie co do pkt I-V wyroku/:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • rodzaj dobra prawnie chronionego, w które godziło działanie oskarżonego – zdrowie oraz życie ludzkie, jako dobra najwyżej chronione, co przemawia za wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynów • działanie oskarżonego w zamiarze bezpośrednim zabójstwa, powodujące nieodwracalny, najpoważniejszy skutek w postaci śmierci człowieka (pkt I wyroku) • motywacja oskarżonego /konflikt pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzoną A. G. (2)/ - popełnienie przypisanych mu czynów jako jedyna słuszna i możliwa w ocenie forma rozstrzygnięcia tego konfliktu • znaczny rozmiar wyrządzonej pokrzywdzonym szkody oraz krzywdy • posiadanie przyrządów wybuchowych stwarzających zagrożenie dla życia

oraz zdrowia innych osób, a nadto bez wymaganego zezwolenia – przemawiające za znaczną społeczną szkodliwością czynu

okoliczności działające na korzyść oskarżonego / łącznie co do pkt I-V wyroku/:

- dotychczasowa niekaralność oskarżonego
- modyfikacja kwalifikacji prawnej czynu (pkt II wyroku)
- niekwestionowanie przez oskarżonego swojego sprawstwa

wymiar orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej 25 lat pozbawienia wolności określono uwzględniając całość okoliczności poszczególnych popełnionych przestępstw oraz przesłanki z art. 53 kk, uznając, iż kara taka, o charakterze eliminacyjnym, jest w pełni adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz spełnia cele prewencyjne kary, także w zakresie społecznego jej odbioru

środek kompensacyjny określony w art. 46 § 1 kk, w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, Sąd orzekł na wniosek prokuratora oraz oskarżycieli posiłkowych, uwzględniając realia

			<p>przedmiotowej sprawy, w tym zwłaszcza rozmiar doznanych przez pokrzywdzonych J. G. (1) i J. G. (2) cierpień psychicznych, związanych z utratą żony i matki, zaś w przypadku A. G. (1) również krzywdy o charakterze fizycznym, jako skutków czynów oskarżonego. Powyższe aspekty przemawiały zatem za różnicowaniem miary zadośćuczynienia za doznaną krzywdę względem poszczególnych pokrzywdzonych, tj. za zasądzeniem z tego tytułu od oskarżonego A. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego A. G. (1) kwoty wyższej niż wobec J. G. (1) i J. G. (2).</p> <p>środek kompensacyjny określony w art. 46 § 1 kk, w postaci <u>obowiązku naprawienia szkody</u>. Sąd orzekł na wniosek prokuratora oraz oskarżycieli posiłkowych, stosownie do wymiaru ustalonej szkody w zakresie, w jakim do chwili obecnej nie została ona naprawiona.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. (...)	VII.	I., II., III., IV., V.	na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczony został

		oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia <u>12.07.2019r.</u> / godz. <u>12:00</u> / do dnia <u>14.06.2021r.</u>
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOsztly procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IX. X.	o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej przez obrońcę oskarżonego z urzędu, które to koszty nie zostały pokryte przez oskarżonego w całości lub części, Sąd orzekł stosownie do przepisów z art. 618 § 1 kpk w zw. z § 2 pkt 1, § 17 ust. 2 pkt 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r.,	

w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty oraz przejął koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa, uznając, wobec treści wyroku, iż uiszczenie tychże kosztów byłoby dla niego w znacznym stopniu uciążliwe, z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego, wynikające z wyroku skazującego zobowiązania finansowe w obiektywnie przyjmując w bardzo wysokiej kwocie / obowiązek naprawienia szkody w kwocie 21.400,- zł oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w łącznej kwocie 140.000,- zł/, jak i wymierzoną karę pozbawienia wolności.

1Podpis

/SSO ADAM
RADZISZEWSKI/ /SSO
PIOTR GOCLAWSKI/